

Temps Ordinari - Setzè diumenge

Per Llorenç P el dl., 14/07/2025 - 10:45

[Gn 18, 1-10a](#)

[Col 1, 24-28](#)

[Lc 10, 38-42](#)

Marta, Maria i Llätzer eren bons amics de Jesús. L'acollien, li oferien un bon espai de descans en família, devien parlar de tantes coses els quatre... quines converses boniques i plenes d'humanitat, familiaritat i saviesa devien tenir-se en aquella benaurada casa!

La primera lectura d'avui ens recorda la importància que té des de sempre l'hospitalitat, l'acollida dels que estaven en ruta i necessitaven un descans, refrescar-se, menjar, reprendre les forces per continuar, i rebre l'escalf humà. Això mateix és el que feien tan afectuosament la bona família de Betània amb Jesús.

Ens podem preguntar si nosaltres també, de diverses maneres -literals o en un sentit ampli- tenim també obertes les portes de casa, per projectes com el de la Xarxa d'Hospitalitat, i sobretot les portes del cor.

I també ens podem preguntar: ¿Som persones que consumeixen l'energia dels que ens envolten, o bé som 'persones font', que fan que els que ens envolten es trobin bé, amb confiança, reprenquin l'energia de la vida?

D'altra banda, veiem que Marta, Maria i Llätzer acollien Jesús i l'estimaven com si fos un més de la família. Però la manera d'estimar era diferent: ens podem imaginar moltes converses de Jesús amb Llätzer, converses sobre la vida, sobre la situació que vivien en aquell moment en aquella terra, les inquietuds i esperances del poble... Podem imaginar també la bona de Maria, escoltant, preguntant, dient també la seva, però sobretot amb una gran capacitat d'escolta i d'acollida, veient en Jesús el Mestre que tanta gent volia escoltar... i ella tenia la sort d'estar moltes estones amb Jesús a casa, familiarment, sense cap tipus de complits, parlant amb tota franquesa del que a ella li preocupava i l'angoixava de la vida. I també la bona de Marta, plena del seu esperit de servei, volent fer el que calgués perquè Jesús, a qui estimava tant, es trobés bé a casa seva.

Cadascú té la seva manera diversa d'estimar, i està bé, perquè cada persona és única i diversa. Però Jesús diu que Maria 'ha escollit la millor part', i que només 'una cosa és necessària': estar-se amb Jesús a soles, en la intimitat, amb confiança, per poder compartir amb ell les alegries, i amb franquesa les nostres queixes i complantes quan cal... perquè Maria sabia, i nosaltres també, que Jesús no només té paraules de Vida, sinó que també escolta el clam i l'afecte del nostre cor.

L'Evangeli d'avui potser ens convida a veure com va la nostra intimitat amb Jesús. Potser estem una mica massa en les coses pràctiques, com Marta, o potser massa en les idees i converses, com Llätzer? Potser ens cal aprendre de Maria per cuidar els nostres temps d'intimitat amb el Senyor, en la pregària, per seure humilment als seus peus, escoltar, obrir-li el cor i estar, estar, estar simplement amb ell.

Potser, si vivim més aquesta intimitat afectuosa amb Jesús, aprendrem el sentit del servei com el de Marta, actiu, volent fer el millor pels altres, especialment pels que més necessitat tenen.. i aprendrem a 'deixar-nos fer', a deixar que Jesús ens doni vida, com va fer Llätzer.

Que així sigui.

Fotografia: Cristina Gotardi a Unsplash

ETIQUETES

ACOLLIDA ESCOLTA FAMÍLIA INTIMITAT